

Socialne opore in socialna omrežja različnih tipov družin

Izvedba: Inštitut RS za socialno varstvo

Koordinator projekta: Izr. prof.dr. Mojca Novak

Sodelavci: Polona Dremelj, Mateja Nagode

Časovni potek: 2003

Naročnik: Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve

Dostopno: Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo, Osrednja družboslovna knjižnica Jožeta Goričarja

Na podlagi raziskave o socialnih oporah prebivalcev Slovenije je oblikovanih šest različnih tipov družin in gospodinjstev (enočlansko gospodinjstvo, par brez otrok, enostarševska družina, dvostarševska družina, razširjena in izvorna družina), in sicer na osnovi popisane dejanske situacije gospodinjstev s poudarkom na skupnosti oseb, ki skupaj bivajo in porabljajo sredstva za osnovne življenjske potrebe ter ob upoštevanju sorodstvenih vezi med njimi. Tako so v pričujočem poglavju predstavljene značilnosti omrežij socialne opore različnih tipov družin in gospodinjstev v Sloveniji. Ugotavljamo, da imajo največja tovrstna omrežja posamezniki iz razširjene oblike družine, najmanjša pa osebe, ki živijo same. Za vse oblike opore je prioriteta neformalna oblika pomoči, še posebej ključno vlogo pri tem imajo prijatelji in ožji družinski člani. To velja za vse tipe družin in gospodinjstev, čeprav se nadalje struktura omrežij neformalne socialne opore po posameznih tipih med seboj razlikuje na način, da so na primer otroci bolj pomemben vir pomoči osebam iz enostarševskih družin, starši pa osebam, ki živijo v izvorni družini. Formalne oblike pomoči se posamezniki v večji meri poslužujejo v primeru večje materialne pomoči, in sicer najpogosteje osebe iz enočlanskih gospodinjstev, najmanj pa posamezniki, ki živijo v izvorni družini. Na formalno pomoč se obračajo predvsem osebe, ki imajo manjše neformalno podporno omrežje.